

Arrest

nr. 308 328 van 14 juni 2024
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat C. DESENFANS
Eugène Plaskysquare 92-94/2
1030 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 28 januari 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 27 december 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 19 maart 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 april 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van advocaat T. PARMENTIER, die *loco* advocaat C. DESENFANS verschijnt voor de verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die volgens zijn verklaringen België is binnengekomen op 22 juni 2021, diende op dezelfde dag een verzoek om internationale bescherming in. Verzoekers vingerafdrukken werden genomen in Malta op 10 februari 2020 en op 18 januari 2021 (Eurodac).

1.2. Op 27 augustus 2021 kreeg verzoeker een beslissing tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten vermits Malta verantwoordelijk werd geacht voor de behandeling van het verzoek om internationale bescherming.

1.3. Op 27 december 2023 nam de commissaris-generaal de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.
Deze beslissing, die bij aangetekende brief van 28 december 2023 verzoeker ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

U had op 21 november 2023 van 8.41 uur tot 11.45 uur een persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS). U werd bijgestaan door een tolk die het Somalisch machtig is en uw advocaat meester Bohi Robert loco meester Desenfans Christophe.

A. Feitenrelaas

U verklaart de Somalische nationaliteit te bezitten en tot de Arab Salah-clan te behoren. U verklaart geboren te zijn op [...] januari 2002 in de stad Bosaso gelegen in de provincie Bari in Puntland waar u woonde tot uw vertrek naar Europa.

Uw broer, Y.(...), was sinds 2014 verslaafd aan alcohol. Op 5 mei 2018 stak uw broer, toen hij dronken was, een jongen van de Marjeerteen-clan neer. De jongen kwam te overlijden. De volgende ochtend kwamen de vader van de jongen, drie ooms en de politie naar jullie huis. Jullie werden ingelicht over de feiten die uw broer had gepleegd en ze doorzochten jullie huis op zoek naar uw broer. Toen ze uw broer niet konden vinden, gaf de vader van het slachtoffer jullie 20 dagen de tijd om uw broer te vinden en hem aan hen over te leveren. Indien jullie dit niet deden, zouden ze u meenemen in de plaats van uw broer. Vijf dagen later, toen u boodschappen ging doen, werd u in elkaar geslagen en met een mes gestoken door de neven van het de jongen met als doel u te doden. Voorbijgangers hoorden wat er gaande was en benaderden jullie. Hierop sloegen de neven van de jongen op de vlucht en werd u overgebracht naar uw huis. Vervolgens werd u overgebracht naar de dokter in uw wijk voor medische verzorging en keerde u terug naar huis. U verliet sindsdien het huis niet meer. De dag nadat de termijn van 20 dagen was verstreken werd er een aanval gepleegd op jullie huis waarbij uw broer, A.(...), om het leven kwam. De politie had de schoten gehoord en kwam bij jullie langs met de vraag of jullie de mensen die jullie beschoten hadden kenden en of jullie een klacht wensten in te dienen. Diezelfde ochtend werd uw broer begraven. Na de begrafenis adviseerde uw vader om niet meer naar huis terug te keren. Hij vreesde namelijk dat ook u gedood zou worden. U dook vervolgens onder bij een vriend voor 4 maanden terwijl uw vader uw vertrek uit Somalië regelde. U verliet Somalië in de tiende maand van 2018. U reisde naar Jemen waar de broers van uw vader u zouden opwachten. Aangekomen in Jemen kon u de broers van uw vader niet vinden en werd u aangesproken door een smokkelaar. U vroeg de weg naar Aden waar de broers van uw vader woonden maar hij bracht u naar een kamp waar u 25 dagen verbleef. Vervolgens werd u gedwongen om naar Libië te vertrekken. U reisde naar Soedan waar u één maand verbleef om vervolgens door te reizen naar Libië waar u één jaar en vijf maanden in twee verschillende kampen hebt verbleven. Daarna reisde u door naar Malta waar u in september 2020 huwde met H.(...) F.(...) F.(...). Op 21 juni 2021 reisde u door naar België. U kwam aan in België op 22 juni 2021 en diende diezelfde dag een verzoek om internationale bescherming in. Uw echtgenoot reisde u achterna en kwam aan in België op 1 april 2021. Ondertussen kregen jullie twee kinderen samen. Aan uw echtgenote en twee kinderen werd er op 23 december 2022 de vluchtelingenstatus toegekend.

Na uw vertrek, in november 2018, werd uw vader gearresteerd omdat hij u had geholpen om het land te verlaten. Tot op heden zit hij opgesloten in de gevangenis in Bosaso. Op 28 december 2018 verliet uw moeder Somalië en verhuisde naar Saudi-Arabië waar zij tot op heden verblijft. Uw broers en zussen verblijven momenteel bij uw grootmoeder die in Bosaso woont.

U legt geen documenten neer ter staving van uw verzoek.

Bij terugkeer vreest u gedood te worden door de familie van de jongen en gediscrimineerd te worden door inwoners van de wijk door de feiten die uw broer heeft gepleegd.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Op een verzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn verzoek om internationale bescherming, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over het verzoek om internationale bescherming. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asiolverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (CGVS, p. 3), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de informatie waarover het CGVS beschikt duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

In casu werd vastgesteld dat u het Commissariaat-generaal geen zicht biedt op de verblijfsplaats van uw moeder en uw vader. Zo verklaarde u aanvankelijk op 5 juli 2021 bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) dat uw ouders en uw jongere broers, O.(...) en A.(...) en uw zussen, M.(...) en M.(...), nog in Bosaso verbleven (Verklaringen DVZ punt 13 en 17). Tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS verklaart u dan weer dat uw vader sinds november 2018 in de gevangenis zit in Bosaso en dat uw moeder op 28 december 2018 naar Saudi-Arabië is gereisd waar zij tot op heden woont en werkt. Verder verklaart u ook dat O.(...), A.(...), M.(...) en M.(...) niet zijn meegereisd met uw moeder naar Saudi-Arabië en dat zij momenteel bij uw grootmoeder wonen in Bosaso. U geconfronteerd met de wijziging aangaande de verblijfsplaats van uw familieleden antwoordt u dat u bedoelde dat uw broers en zus bij uw grootmoeder wonen (CGVS, p. 6). U gevraagd om welke reden u bij de DVZ niet verteld hebt dat uw moeder naar Saudi-Arabië is verhuisd omwille van de clanproblemen en dat uw vader sinds november 2018 in de gevangenis zit omdat hij u geholpen heeft om het land te verlaten antwoordt u dat er u werd gezegd dat u uw problemen in het kort moest vertellen (CGVS, p. 18). Dit zijn echter geen afdoende verklaringen. Aangezien het hier om essentiële elementen gaat voor de inschatting van uw vrees bij terugkeer kan er redelijkerwijs verwacht worden dat u dit ter sprake zou gebracht hebben.

Verder bent u er ook niet in geslaagd aannemelijk te maken dat uw broer Y.(...) weldegelijk verslaafd was aan alcohol en bijgevolg ook niet dat hij onder invloed van alcohol de jongen van de Marjeteen-clan heeft gedood. U gevraagd wanneer u hebt ontdekt dat uw broer verslaafd was aan alcohol verklaart u dat dit in 2014 was en dat u uw moeder hiervan op de hoogte hebt gebracht. U gevraagd naar de reactie van uw moeder antwoordt u dat zij geschrokken was en dat ze tegen uw broer gezegd heeft dat hij een jonge man is en dat hij zijn gedrag moest veranderen. U gevraagd of uw ouders bepaalde regels hebben opgelegd aan uw broer antwoordt u dat u de vraag niet begrijpt. Gesteld dat uw broer slechts 11 jaar oud was op het moment waarop u ontdekte dat hij verslaafd was aan alcohol en gevraagd of uw ouders regels hadden opgelegd aan hem antwoordt u dat uw ouders hadden gezegd tegen uw broer dat hij niet meer welkom was thuis als hij opnieuw alcohol zou drinken. U gevraagd hoe uw ouders gingen controleren dat uw broer geen alcohol meer dronk antwoordt u dat ze het niet konden controleren omdat hij niet meer thuis sliep (CGVS, 12 – 13). U voegt daar verder ook aan toe dat uw broer in het geheim thuis kwam slapen, dat uw moeder het beu was en dat ze geen actie meer heeft ondernomen zodra duidelijk werd dat hij zijn verslaving niet zou aanpakken (CGVS, p. 13 – 14). Bij deze verklaringen kunnen vraagtekens geplaatst worden. Het lijkt onwaarschijnlijk dat uw ouders zo onverschillig stonden tegenover de alcoholverslaving van hun zoon die op dat moment slechts 11 jaar oud was. Bovendien kunnen er ook vraagtekens geplaatst worden bij uw gedrag op het moment dat u een vermoeden had dat uw broer terug alcohol dronk. U stelt namelijk dat u uw moeder niet op de hoogte hebt gebracht van uw vermoedens. U gevraagd naar de reden antwoordt u dat u enkel iets aan uw moeder kan vertellen als u er zeker van bent (CGVS, p. 13). Deze verklaring overtuigt echter niet. Het lijkt onwaarschijnlijk dat u uw bezorgdheden omtrent uw broer niet zou kunnen delen met uw moeder louter omdat het slechts over een vermoeden zou gaan. Aangezien het hier om het welbevinden van haar zoon gaat kan er redelijkerwijs verwacht worden dat uw moeder het geapprecieerd zou hebben mocht u deze informatie met haar gedeeld hebben. Bovendien blijkt uit uw verklaringen ook dat u weldegelijk gegronde redenen had om te vermoeden dat hij alcohol dronk. U verklaart namelijk dat u het kon ruiken en dat u het merkte aan de manier waarop hij sprak (CGVS, p. 12).

Daarnaast overtuigen uw verklaringen betreffende de wijze waarop er werd getracht om tot een vergelijk te komen met de familie van de door uw broer vermoorde jongen van de Majerteen-clan niet. U verklaarde namelijk dat de politie samen met de vader en drie ooms van het slachtoffer bij jullie thuis zijn gekomen en dat uw vader in de marge van dit bezoek van de vader van het slachtoffer te horen kreeg dat jullie 20 dagen de tijd hadden om uw broer Y.(...) te vinden en aan hem over te leveren. Indien jullie dat niet zouden doen zouden ze u meenemen (CGVS, p. 10 en 14). U gevraagd om welke reden ze u wilden meenemen antwoordt u dat ze op wraak zinden. U gevraagd of uw ouders van plan waren om stappen te ondernemen om te vermijden dat de familie van de jongen wraak zou nemen, antwoordt u ontkennend. U verklaart dat jullie van

een lage clan waren en dat jullie niets konden doen. U gevraagd of uw vader iemand op de hoogte heeft gebracht van de problemen die jullie hadden antwoordt u ontkennend. U gevraagd of uw vader is langs geweest bij de clanouderen of advies heeft ingewonnen bij hen antwoordt opnieuw ontkennend. U verklaart dat er niet veel mensen van uw clan in Bosaso wonen (CGVS, p. 15). Deze verklaringen overtuigen echter niet.

Uit de informatie waarover het CGVS beschikt blijkt namelijk dat volgens schattingen meer dan 80% van alle burgerlijke zaken en strafzaken in Somalië worden beslecht via het traditionele xeer-systeem, dat door veel Somalische burgers wordt gezien als een effectief systeem dat bovendien snel is en in overeenstemming van de Sharia-wetgeving. Het xeer-systeem is een bemiddelings – en rechtssysteem op basis van het Somalisch gewoonterecht. Een mondelinge wet die van generatie op generatie wordt doorgegeven en bestaat uit een strafrechtelijk gedeelte (moord, agressie, diefstal) en een burgerrechtelijk gedeelte (familie, privébezit, grondgebied en gastvrijheid). In dit systeem fungeren clanoudsten als bemiddelaar. Ze spelen een centrale rol bij het oplossen van lokale geschillen en intra-clan geschillen. In de praktijk luisteren zij naar de beide partijen in het geschil en stellen ze een oplossing voor die vaak gebaseerd is op compensatie en die beide partijen voorafgaand aan het proces beloven te accepteren. Uit de informatie blijkt verder dat de mannelijke familieleden van de moordenaar het doelwit van de familie van het slachtoffer worden indien er tussen beide partijen geen consensus kan worden gevonden over de te betalen schadevergoeding of wanneer deze schadevergoeding niet tijdig wordt betaald. Tevens blijkt uit de informatie waarover het CGVS beschikt dat sinds 2014 het xeer-systeem als een aanvullende benadering werd opgenomen in de rechtspraak. In verschillende stedelijke gebieden, waaronder ook in Bosaso, werden “Alternatieve geschillenbeslechtingencentra” opgericht die opereren onder het beheer van het ministerie van justitie. In het licht van deze informatie moet er dan ook vastgesteld worden dat het zeer opmerkelijk is dat uw vader geen advies heeft gevraagd aan de clanoudsten. Dat uw clan niet talrijk of machtig is in Bosaso kan dit niet zomaar verschonen. Het gegeven dat er hoegenaamd geen stappen gezet werden om te onderhandelen over een compensatie nadat de vader van het slachtoffer jullie voor een ultimatum zette, doet afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen.

Daarnaast moet er ook vastgesteld worden dat uw kennis over het Somalisch rechtssysteem en de wijze waarop geschillen/clanconflicten worden opgelost uiterst summier is. U gevraagd of er spanningen of conflicten zijn tussen bepaalde clans in uw wijk of in de stad antwoordt u dat de wijken verdeeld zijn op basis van clans en de clans van de verschillende wijken met elkaar vechten. U gevraagd hoe clanconflicten worden opgelost in Somalië moet u het antwoord schuldig blijven. U stelt dat u de gevechten niet zelf heeft gezien. U gevraagd of u nog andere families kent die ook problemen hebben ondervonden met leden van een andere clan, antwoordt u ontkennend (CGVS, p. 11). U gevraagd of er iemand tracht te bemiddelen in de gevechten die er plaatsvinden in de wijken van uw stad antwoordt u eveneens ontkennend. U stelt dat er niet bemiddeld wordt omdat er niet geweten is wie wie heeft gedood (CGVS, p. 16). U geconfronteerd met uw summier verklaringen aangaande dit thema vraagt u zicht luidop af hoe u zou kunnen weten hoe clanconflicten worden opgelost en wat u te maken heeft met clanconflicten en clanouderen. U was slechts een jonge man die voetbal speelde (CGVS, p. 18). Dit is echter geen afdoende verklaring. Aangezien u verklaart sinds uw geboorte tot uw vertrek in november 2018 in Bosaso te hebben gewoond en het clansysteem van cruciaal belang is in de Somalische context kan er redelijkerwijs van u verwacht worden dat u hiervan op de hoogte bent. Het clansysteem domineert de samenleving, de economie en de politiek. Daarnaast is het clansysteem niet enkel een middel om u te identificeren maar ook een manier van leven die doorsijpelt op alle levensdomeinen en bepaalt het uw positie in de samenleving.

Bijkomend is ook de manier waarop de andere familieleden van de jongen met de situatie omgingen vreemd. U verklaart namelijk dat de neven van het slachtoffer u vijf dagen nadat de vader van het slachtoffer uw familie 20 dagen de tijd gaf om uw broer in te leveren, in elkaar hebben geslagen en met een mes hebben gestoken (CGVS, p. 10). U gevraagd om welke reden ze de gemaakte afspraak niet hebben gerespecteerd, antwoordt u dat de jongens uw leeftijd waren en dat de jongens in de verschillende wijken met elkaar vochten. Hierbij vielen er soms doden. Toen ze te horen hadden gekregen dat uw broer hun “broer” gedood gehad viseerden ze u (CGVS, p. 16). Dit is echter geen afdoende verklaring. Aangezien de familie van de jongen uw familie 20 dagen de tijd had gegeven om uw broer in te leveren en de afgesproken termijn van 20 dagen nog niet was verstreken, lijkt het onwaarschijnlijk dat de neven u zouden hebben aangevallen hebben met als doel u te doden, zoals u beweert (CGVS, p. 10). Dat zij het opgelegde ultimatum zomaar zouden schenden, is weinig aannemelijk.

Bovendien kan er ook redelijkerwijs verwacht worden dat indien uw ouders er onmiddellijk van overtuigd waren dat ze uw broer niet zouden vinden, zoals u beweert, dat ze u meteen het land zouden uitsturen en niet het lot van hun zoon zouden hebben afgewacht (CGVS, p. 10). Nergens blijkt uit uw verklaringen dat u of uw familie bijzondere maatregelen hebben getroffen of plannen maakten om te vermijden dat u door de familie van het slachtoffer zou worden meegenomen of gedood na afloop van de 20 dagen. U blijft, op die ene keer na waarbij u het huis verliet en aangevallen werd, gewoon thuis tot wanneer de termijn van 20 dagen is

verstreken. Het is bovendien pas wanneer er een aanval op uw huis wordt uitgevoerd dat u het land ontvlucht (CGVS, p. 10). Het gegeven dat u niet eerder uw leven in veiligheid trachtte te brengen, tast de geloofwaardigheid van uw relaas aan.

Voorts bent u er ook niet in geslaagd om aannemelijk te maken dat uw huis weldegelijk werd aangevallen nadat de termijn van 20 dagen was verstreken. U gevraagd door wie jullie huis beschoten werd, antwoordt u dat u dit niet weet. U gevraagd of het andere personen kunnen geweest zijn dan de familie van de jongen antwoordt u dat dit niet mogelijk is aangezien jullie met niemand anders problemen hadden. U gevraagd of u met zekerheid kan zeggen dat het om de familieleden van de jongen ging antwoordt u dat u vermoedt van wel omdat de termijn van 20 dagen verstreken was. U gevraagd om welke reden ze uw huis zouden hebben aangevallen als er reeds was afgesproken dat ze u zouden meenemen, moet u het u het antwoord schuldig blijven. U stelt dat ze jullie in het oog hielden en dat ze wisten dat uw broer niet gevonden was. U gevraagd of jullie, na de aanval, nog benaderd zijn geweest door de familie van de jongen antwoordt u eveneens ontkennend (CGVS, 16). Deze verklaringen overtuigen echter niet. Er kan echter vastgesteld worden dat ze gebaseerd zijn op speculatieve aannames van uw kant aangezien er geen aanwijzingen zijn dat het weldegelijk de familie van de jongen zou geweest zijn die de aanval heeft uitgevoerd. Er kan redelijkerwijs verwacht worden dat de vader en de drie ooms van de jongen opnieuw bij jullie zouden langskomen zijn zoals afgesproken.

Terzijde moet ook nog vastgesteld worden dat, indien de aanval weldegelijk werd uitgevoerd door de familie van het slachtoffer, zoals u beweert, dat er reeds een zekere vorm van wraak werd genomen. Uw driejarige broer, A.(...), werd namelijk gedood bij de aanval op uw huis, hoewel u beweert dat hij niet specifiek gevisieerd werd. U verklaarde ook eerder in het persoonlijk onderhoud dat u gevisieerd werd omdat u de oudste was van het gezin en dat de familie wraak wilde nemen op iemand die dezelfde leeftijd had als hun zoon (CGVS, p. 10, 16-17). In dit verband moet er op gewezen worden dat uw broers en zussen op dit moment nog steeds in Bosaso wonen, bij uw grootmoeder, en dat zij geen problemen meer hebben gekend na uw vertrek (CGVS, p. 8). Op het moment van uw vertrek waren deze broers 12 en 10 jaar oud, waardoor er verondersteld kan worden dat zij momenteel de leeftijd hebben bereikt waarop ze in het vizier van de vijandige clan zijn gekomen. Daarnaast moet worden opgemerkt dat, indien uw moeder weldegelijk uit vrees voor vervolging Somalië zou hebben verlaten, er redelijkerwijs verwacht kan worden dat ze haar volledige gezin in veiligheid zou willen brengen. U verklaart namelijk dat ze had besloten om de kinderen niet mee te nemen omdat ze jong waren. Ze wilde namelijk naar Saudi-Arabië gaan om te gaan werken en ze had daar geen huis om in te wonen met de kinderen (CGVS, p. 17). Uw vader zou daarnaast levenslang zijn opgesloten omdat hij verantwoordelijk wordt geacht voor uw verdwijning van u en van uw broer Y.(...) (CGVS, p. 17). U vermeldde zijn opsluiting evenwel niet bij de DVZ (CGVS, p. 18), hoewel het een niet onbelangrijk gegeven is. Voorts legt u geen enkel begin van bewijs voor ter ondersteuning van deze verklaring. Al deze elementen ondermijnen finaal de geloofwaardigheid van uw asielrelaas en vrees.

Tot slot kan er aangaande de door u aangehaalde discriminatie geen vrees bij terugkeer worden vastgesteld. U verklaart namelijk dat uw volledige gezin gediscrimineerd werd door de inwoners van jullie wijk nadat uw broer Y.(...) de moord had gepleegd. Meer bepaald werden jullie aangesproken als de "familie van de moordenaar", wat op zich onvoldoende is om te stellen dat u gediscrimineerd werd (CGVS, p. 11). U verklaarde overigens ook dat uw broers en zussen geen discriminatie meer ondervonden hebben sinds ze ingetrokken zijn bij uw grootmoeder die in uw een andere wijk in Bosaso woont (CGVS, p. 18).

Gelet op het geheel van voorgaande vaststellingen kan geen geloof gehecht worden aan uw beweerde problemen met de Majerteen-clan, zodat u ter zake de vluchtelingenstatus noch de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, §2, a) of b) van de Vreemdelingenwet kan worden toegekend.

Naast de toekenning van een vluchtelingenstatus, kan een asielzoeker door het CGVS ook een beschermingsstatus krijgen ten gevolge van de algemene situatie in zijn regio van herkomst. Het CGVS benadrukt in dit verband dat artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet slechts beoogt bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Uit uw verklaringen blijkt dat u afkomstig bent uit Puntland. In casu dient dus de veiligheidssituatie in Puntland beoordeeld te worden. Uit een grondige analyse van de actuele veiligheidssituatie in Somaliland en Puntland (zie "EASO COI Report. Security Situation" van 20 september 2021 beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/easo_coi_report_somalia_security_situation_20210920.pdf; "EASO COI Report. Actors" van 2 juli 2021 beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/easo_coi_report_somalia_actors_20210702.pdf en ook op <https://www.cgvs.be/nl> blijkt dat verschillende

bronnen stellen dat de zelfverklaarde republiek Somaliland en de semiautonome federale lidstaat Puntland een relatieve vrede en stabiliteit kennen. Zowel Somaliland als Puntland hebben niet de volledige controle over hun territorium. In de betwiste gebieden, met de name de regio's Sool, Sanaag en Cayn, komt het hierdoor soms tot een grensconflict tussen de Somalilandse veiligheidsdiensten en deze van Puntland. Niettegenstaande dit langdurig conflict tussen Puntland en Somaliland over de militaire en politieke controle over deze gebieden, behoren Sool en Sanaag tot de categorie van regio's met een laag aantal incidenten en slachtoffers. Het merendeel van de incidenten betreft gewelddadige incidenten tussen Somalilandse en Puntlandse troepen, verschillende clanmilities en confrontaties tussen milities en veiligheidsdiensten.

De veiligheidssituatie in Somaliland is voorts relatief stabiel, op het grensgebied met Puntland na. Het geregistreerde geweld bestaat voornamelijk uit incidenten tussen de Somalische veiligheidsdiensten en clanmilities enerzijds en tussen clanmilities onderling anderzijds. Zowel de regio Awdal als de regio's Wogooyi Galbeed en Togdheer behoren tot de regio's in Somalië met het laagste aantal incidenten in de verslagperiode, en het laagste aantal slachtoffers.

Niettegenstaande Puntland de meest stabiele en ontwikkelde staat van Somalië genoemd wordt, wordt Puntland nog steeds getekend door uitdagingen op het vlak van de veiligheid, zoals clashes met Somaliland (over de betwiste gebieden Sool, Sanaag en Cayn) en Galmudug, de aanwezigheid van en veiligheidsincidenten door al-Shabaab, de aanwezigheid van ISS en clanrivaliteit.

Niettegenstaande de Puntlandse veiligheidstroepen het grootste gedeelte van de regio Bari beweren te controleren, zou al-Shabaab ook een gedeelte controleren of opeisen. Gewapende confrontaties, beschietingen/artillerie/ raketaanvallen en het gebruik van op afstand bestuurbare explosieven werden toegeschreven aan al-Shabaab. ISS is eveneens aanwezig in de regio, wat heeft geleid tot gewapende confrontaties, moordaanslagen en explosies. De militaire troepen van Puntland werden voornamelijk betrokken in gevechten, onder andere met al-Shabaab en ISS.

Voorts vinden er verschillende clanconflicten plaats in de regio, meestal over grondstoffen en land. Er vindt dan ook willekeurig geweld plaats in de regio Bari, maar niet op een hoog niveau. De regio Nugal behoort tot één van de regio's van het land met het laagst aantal veiligheidsincidenten in de verslagperiode. De Puntlandse overheid heeft de volledige controle over de regio, maar al-Shabaab is er wel aanwezig wat soms leidt tot veiligheidsincidenten, zoals het neerschieten van een burger en een zelfmoordaanslag op de gouverneur van Nugal, waarbij er twee doden vielen. Voorts werd de regio Nugal getroffen door clan confrontaties en clashes tussen verschillende tribale milities of tribale milities en veiligheidstroepen, vaak gelieerd aan grondconflicten, maar van grote clanconflicten is er in de regio echter geen sprake.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat het leven of de persoon van burgers in Somaliland, Puntland en de betwiste gebieden actueel niet ernstig bedreigd wordt als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict.

Actueel is er voor burgers uit Puntland aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan invoeren die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in Puntland in uw hoofde dermate verhogen dat er moet aangenomen dat u bij een terugkeer naar uw regio van herkomst een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon. U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld in Puntland. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die er op wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die tot gevolg hebben dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Het loutere feit dat het gezinslid bent van personen die als vluchtelingen werden erkend in België, heeft geen gevolg voor uw verzoek om internationale bescherming en geeft u niet automatisch het recht op erkenning van de hoedanigheid van vluchteling overeenkomstig het beginsel van de gezinseenheid.

Elk verzoek om internationale bescherming dient immers op individuele basis te worden beoordeeld, waarbij wordt rekening gehouden met de persoon van de verzoeker, de specifieke gegevens van het dossier en de algemene situatie in het land van herkomst op het ogenblik van de beslissing aangaande het verzoek om internationale bescherming.

Noch de Conventie van Genève, noch de Europese regelgeving (zie HvJ, 4 oktober 2018, zaak C-652/16) noch de Belgische wetgeving verplichten de Belgische asielinstanties om een internationale

beschermingsstatus toe te kennen aan een familielid van een begunstigde van internationale bescherming louter op basis van zijn familieband met deze persoon.

In haar arrest van 4 oktober 2018, heeft het Hof van Justitie van de Europese Unie herhaald en benadrukt dat de richtlijn 2011/95/EU, zogenaamd 'Kwalificatie (herschikking)' de toekenning van internationale bescherming uitdrukkelijk voorbehoudt aan personen bedoeld in de richtlijn: de personen die een gegronde vrees voor persoonlijke vervolging hebben en de personen die een persoonlijk reëel risico op ernstige schade lopen. Dit is niet het geval wat jou betreft, zoals blijkt uit wat voorafgaat.

Het staat u vrij gebruik te maken van de geëigende procedures die mogelijk kunnen leiden tot een verblijfsrecht in België op basis van uw gezinssituatie.

De informatie waarnaar verwezen wordt, werd toegevoegd aan het administratieve dossier.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. De rechtspleging

De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen of er vertegenwoordigd.

Artikel 39/59, § 2, van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

"Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf."

Artikel 39/59, § 2, van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227 364; RvS 13 mei 2014, nr. 227 365).

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1.1. Verzoeker voert een schending aan van de volgende bepalingen:

"Manifeste appreciatiefout en schending van artikel 1 van het Verdrag van Geneve van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen, goedgekeurd bij de wet van 26 juni 1953, en van artikelen 48/3, 48/4, 48/6 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, artikelen 1, 2 en 3 van de wet van 29.07.1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, artikelen 17 en 27 van Koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen, algemene rechtsbeginselen van behoorlijk bestuur, waaronder meer bepaald, het zorgvuldigheidsbeginsel."

Verzoeker volhardt in zijn relaas. Hij heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn asielaanvraag aannemelijk te maken. Er moet hem het voordeel van de twijfel toegekend worden aangezien er voldoende elementen zijn om zijn verklaringen als vastgesteld te beschouwen.

Verzoeker volhardt in de verklaringen die hij bij het Commissariaat-generaal afgelegd heeft. Hij stelt dat de *protection officer* bij de Dienst Vreemdelingenzaken zei dat hij kort moest zijn en dat hij meer tijd zou hebben tijdens het persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal. Verzoeker herhaalt dat hij ten tijde van zijn interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken niet wist dat zijn vader in de gevangenis zat. Het is dan ook niet verwonderlijk dat hij heeft verklaard dat zijn vader op dat moment nog in Bosaso was. Verder moet opgemerkt worden dat er meer dan twee jaar zit tussen zijn interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken en het persoonlijk onderhoud bij het Commissariaat-generaal. Het is dus niet verrassend dat sommige informatie verschilt.

Wat de verblijfplaats van verzoekers moeder betreft, stelt hij dat zij ten tijde van het interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken reeds in Saoedi-Arabië woonde. Toen verzoeker verklaarde dat "*zijn familie allemaal bij elkaar woonde*", verwees hij naar zijn broers en zussen die bij zijn grootmoeder woonden.

Verzoeker wijst op de omstandigheden waarin de interviews bij de Dienst Vreemdelingenzaken plaatsvinden. Er is vaak lawaai, er zijn soms meerdere mensen in hetzelfde kantoor, er is soms geen mogelijkheid om de verklaringen te herlezen, etc. Kandidaten worden verder onder druk gezet om niet in detail te treden en de feiten kort samen te vatten. Bovendien hebben asielzoekers vaak nog nooit een advocaat ontmoet en zien ze de noodzaak niet in om te eisen dat hun verklaringen worden herlezen, om voorzichtig te zijn over wat er in de vragenlijst wordt geschreven en om alle relevante aspecten van hun verzoek beknopt te presenteren. Soms zijn ze zelfs verplicht om te tekenen zonder dat ze de vragenlijst kunnen herlezen. In dit verband melden veel asielzoekers pas later, met name tijdens hun onderhoud bij het Commissariaat-generaal, fouten, correcties en omissies met betrekking tot de inhoud van de vragenlijst. Velen ondertekenen ook documenten zonder deze te lezen. Bovendien worden zij niet bijgestaan door hun raadsman tijdens hun onderhoud bij de Dienst Vreemdelingenzaken, zodat het onmogelijk is om de manier waarop het onderhoud werd gehouden, te controleren. Daaraan moet worden toegevoegd dat verzoeker een zeer lange en traumatische migratiereis heeft gemaakt, waarmee de commissaris-generaal onvoldoende rekening heeft gehouden. Naast trauma en vermoeidheid was de verzoeker erg gestrest tijdens zijn onderhoud. Verzoeker legde trouwens tijdens het laatste onderhoud met zijn raadsman uit dat hij niet verwachtte dat het persoonlijk onderhoud zo geestelijk en lichamelijk vermoeiend zou zijn. Al deze elementen gecombineerd moeten ertoe leiden dat men uiterst voorzichtig is bij de analyse van de verklaringen van verzoeker.

Verzoeker wijst erop dat hij op geen enkel ogenblik met de tegenstrijdigheden werd geconfronteerd. Hij wijst op artikel 17, § 2, van het Koninklijk Besluit van 11 juli 2003 tot vaststelling van de procedure voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen. Dit artikel verplicht de *protection officer* om, wanneer deze vaststelt dat verzoeker tegenstrijdige verklaringen aflegt, verzoeker te confronteren met deze tegenstrijdigheden om de ernst en relevantie van deze schijnbare tegenstrijdigheid vast te stellen.

Wat betreft de passiviteit van verzoekers ouders ten opzichte van het alcoholisme van zijn broer, legde verzoeker reeds uit dat zijn familie in een zeer moeilijke buurt woonde waar veel criminaliteit was. Het was erg moeilijk voor hen om zijn broer constant in de gaten te houden. Verschillende keren probeerden zijn ouders iets te doen of met hem te praten, maar het mocht niet baten.

Verzoeker voegde eraan toe dat zijn broer thuis niet regelmatig dronk. Hij deed het buiten, uit het zicht. Soms kwam hij thuis om te slapen, soms niet. Zijn ouders hadden geen invloed op zijn drinken. We moeten er ook aan toevoegen dat er, in tegenstelling tot landen als België, in zijn dorp geen structuren of gespecialiseerde verenigingen zijn die zijn ouders in staat zouden stellen om zijn broer te ondersteunen en te behandelen voor zijn alcoholisme. Ten derde wilt verzoeker er nogmaals op wijzen dat hij behoorde tot een minderheidsclan (Arab Salah) en dat hij uit een arm, niet erg welgesteld gezin kwam. De familie van verzoeker beschikte aldus niet over de middelen om bepaalde moeilijkheden het hoofd te bieden, in het bijzonder met betrekking tot een geschil waarin zij tegenover een machtige en meerderheidsclan als de Marjerteen stonden. Verzoeker voegde hieraan toe dat minderheidsclans niet de gewoonte hadden om elkaar te raadplegen of binnen de clan naar oplossingen te zoeken gezien hun ongunstige positie.

De commissaris-generaal heeft bij de beoordeling van de geloofwaardigheid van verzoekers relaas onvoldoende rekening gehouden met zijn profiel. Er is geen rekening gehouden met het feit dat verzoeker is opgegroeid in een zeer arm gezin en nooit naar school is geweest in zijn land van herkomst, het feit dat hij heel zijn leven in een klein dorp heeft geleefd en dat hij zeer jong was, ongeveer 16 jaar oud op het moment van zijn vertrek. In het licht van dit profiel kon niet hetzelfde spontane, gestructureerde en gedetailleerde relaas worden verwacht als dat van iemand die beter opgeleid en serener was. De beoordeling van de geloofwaardigheid van de verzoeker had dus minder zwaar moeten worden aangerekend, hetgeen *in casu* niet het geval lijkt te zijn.

Met betrekking tot de aanval op hem en de niet-naleving van de termijn van twintig dagen, wenst verzoeker een onderscheid te maken tussen de twee aanvallen. Bij de aanval die vijf dagen na de gebeurtenissen plaatsvond, werd verzoeker persoonlijk op straat aangevallen door de neven van het slachtoffer. Dit had niets te maken met het pact van twintig dagen met de familie van het slachtoffer. Sterker nog, toen de twintig dagen waren verstreken, viel de familie van de tegenpartij het huis aan en ging deze achter iedereen aan omdat de wachttijd was verstreken. Verzoeker denkt dat de neven misschien niet op de hoogte waren van het "*pact*" van twintig dagen dat was gesloten tussen de clanoudsten. Verzoeker voegde daaraan toe dat hij niet kon uitleggen onder welke omstandigheden de aanval op het ouderlijk huis had plaatsgevonden, aangezien het een onverwachte en verrassingsaanval was. Hij kon de redenen voor de aanval, waarbij zijn broer werd gedood, niet verklaren.

Verzoeker had geen bewijsstukken om aan te tonen dat zijn vader momenteel in de gevangenis zit. Het gebrek aan bewijs kan verzoeker echter niet verweten worden volgens paragraaf 196 van de UNHCR Gids voor Procedures.

Verzoeker stelt dat hij in aanmerking moet komen voor de subsidiaire beschermingsstatus op basis van zijn problemen. Het feit dat verzoeker in het verleden reeds werd vervolgd, leidt tot het vermoeden dat hij in geval van terugkeer opnieuw zal worden vervolgd en dit keert de bewijslast om. *In casu* heeft de commissaris-generaal niet aangetoond dat er geen risico meer bestaat dat deze vervolgingen in geval van terugkeer opnieuw zullen gebeuren, of dat verzoeker toegang tot effectieve bescherming van de overheid zal hebben. De bestreden beslissing moet minstens worden vernietigd.

Verzoeker heeft genoeg aangetoond dat hij uit Bosaso afkomstig is. De veiligheidssituatie aldaar rechtvaardigt de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Verzoeker verwijst naar Europese rechtspraak over het begrip "*internationaal of binnenlands gewapend conflict*". Hij verwijst naar landeninformatie aangaande de veiligheidssituatie in Somalië en stelt dat er sprake is van willekeurig geweld. Uit de beschikbare landeninformatie leest verzoeker dat de plaats die het meest getroffen wordt door de veiligheidsincidenten in Puntland, Bosaso is. Verzoeker terugsturen naar Bosaso zou hem dus automatisch in gevaar brengen.

Indien de Raad van mening is dat de herkomst van verzoeker niet wordt bewezen, is verzoeker van mening dat de bestreden beslissing in ieder geval in strijd blijft met artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet en artikel 3 van het EVRM.

Tot slot wijst verzoeker op de humanitaire crisis die gaande is in Somalië.

3.1.2. In een aanvullende nota van 17 april 2024 brengt de commissaris-generaal de volgende documenten ter kennis:

- het UNHCR-rapport "*International Protection Considerations with regard to people fleeing Southern and Central Somalia*" van september 2022;
- het EUAA-rapport "*Country Guidance Somalia*" van augustus 2023;
- het EUAA-rapport "*Country of Origin Information Report: Somalia Security Situation*" van februari 2023; - het EUAA-rapport "*Country of Origin Information Query: Somalia – Security situation update*" van 17 mei 2023;
- de COI Focus "*Somalië : Overzicht van veiligheidsincidenten*" van 21 december 2023 van Cedoca.

3.2. De Raad onderzoekt het verzoek om internationale bescherming bij voorrang in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet). Hij dient daarbij in het kader van de devolutieve werking van het beroep niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

Het arrest moet gemotiveerd zijn en geeft aan waarom verzoeker al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

Een resem aangevoerde rechtsregels die verzoeker geschonden acht laat niet toe om vast te stellen dat hij een nood heeft aan internationale bescherming.

Een verwijzing naar rechtspraak van de Raad is niet dienstig bij gebrek aan precedentenwerking.

3.3. Verzoeker slaagt er niet in zijn nood aan internationale bescherming aannemelijk te maken, wat zal blijken uit wat volgt.

Verzoeker kan allereerst de vastgestelde tegenstrijdigheden in zijn verklaringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken en tijdens het persoonlijk onderhoud bij het Commissariaat-generaal niet verschonen door louter te stellen dat hem bij de Dienst Vreemdelingenzaken werd aangemaand kort en bondig de voornaamste elementen van zijn relaas uiteen te zetten. In deze ontslaat het verzoek om bondig te antwoorden op de gestelde vragen verzoeker geenszins van zijn medewerkingsplicht en de verplichting om zo accuraat en volledig mogelijk zijn asielmotieven te vermelden van bij aanvang van de asielprocedure. Bovendien werden verzoekers verklaringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken aan hem voorgelezen in het Somalisch en heeft hij deze voor akkoord ondertekend zonder gebruik te maken van de mogelijkheid om eventuele correcties aan te brengen, zodat hij zich uitdrukkelijk akkoord heeft verklaard met de inhoud ervan.

Waar verzoeker daarnaast wijst op de omstandigheden waarin de gehoren bij de Dienst Vreemdelingenzaken soms verlopen, benadrukt de Raad dat los van de vaststelling dat ieder gehoor gepaard kan gaan met enige mate van stress, alsnog van een verzoeker redelijkerwijze mag worden verwacht dat hij in staat is om voldoende duidelijke, nauwkeurige en coherente verklaringen af te leggen met betrekking tot gebeurtenissen die de essentie van zijn relaas uitmaken en de directe aanleiding gevormd hebben voor het vertrek uit zijn land van herkomst in elke fase van de procedure en dus ook wanneer er enige tijd verloopt tussen de onderhouden. Waar verzoeker nog stelt dat hij niet werd bijgestaan door een advocaat bij de Dienst Vreemdelingenzaken, benadrukt de Raad dat verzoeker niet aantoont hoe de bijstand van een advocaat een weerslag zou kunnen hebben gehad op zijn verklaringen. Het verslag werd verzoeker voorgelezen in het Somalisch, die het voor goedkeuring heeft ondertekend, zodat, bij gebrek aan bewijs van het tegendeel, datgene wat erin werd opgenomen wordt geacht overeen te stemmen met zijn verklaringen. Verzoeker werd tevens voorafgaand aan het afleggen van zijn verklaringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken geadviseerd om steeds de waarheid te vertellen.

De Raad wijst erop dat verzoeker wel degelijk op het commissariaat-generaal met zijn tegenstrijdigheden werd geconfronteerd. Zo werd hem verteld dat hij bij de Dienst Vreemdelingenzaken had verklaard dat zijn ouders nog in Basosa woonden, waarop hem werd gevraagd of dit wel klopt (Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 4, p. 6). Het feit dat verzoeker niet met alle vastgestelde tegenstrijdigheden werd geconfronteerd, geen afbreuk aan het bestaan ervan. Het vaststellen van de tegenstrijdigheden is tijdens het persoonlijk onderhoud zelf bovendien niet steeds mogelijk en artikel 17, § 2, van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen voorziet slechts in de verplichting om de verzoeker met tegenstrijdige verklaringen te confronteren wanneer die tijdens het persoonlijk onderhoud worden vastgesteld. Verzoeker heeft de kans gekregen om zijn tegenstrijdigheden te verhelderen middels onderhavig verzoekschrift en de kopie van de notities van het persoonlijk onderhoud die hij ontving ingevolge de toepassing van artikel 57/5^{quater} van de Vreemdelingenwet.

De Raad is van mening dat zelfs van iemand met verzoekers profiel redelijkerwijze verwacht kan worden dat deze coherente verklaringen aflegt, temeer verzoeker ten tijde van zijn vertrek uit Somalië reeds zestien jaar oud was. Gelet op bovenstaande vaststellingen, treedt de Raad de bestreden beslissing bij in de volgende correcte en pertinente motieven, die steun vinden in het administratief dossier:

“In casu werd vastgesteld dat u het Commissariaat-generaal geen zicht biedt op de verblijfplaats van uw moeder en uw vader. Zo verklaarde u aanvankelijk op 5 juli 2021 bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) dat uw ouders en uw jongere broers, O.(...) en A.(...) en uw zussen, M.(...) en M.(...), nog in Bosaso verbleven (Verklaringen DVZ punt 13 en 17). Tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS verklaart u dan weer dan uw vader sinds november 2018 in de gevangenis zit in Bosaso en dat uw moeder op 28 december 2018 naar Saudi-Arabië is gereisd waar zij tot op heden woont en werkt. Verder verklaart u ook dat O.(...), A.(...), M.(...) en M.(...) niet zijn meegereisd met uw moeder naar Saudi-Arabië en dat zij momenteel bij uw grootmoeder wonen in Bosaso. U geconfronteerd met de wijziging aangaande de verblijfplaats van uw familieleden antwoordt u dat u bedoelde dat uw broers en zus bij uw grootmoeder wonen (CGVS, p. 6). U gevraagd om welke reden u bij de DVZ niet verteld hebt dat uw moeder naar Saudi-Arabië is verhuisd omwille van de clanproblemen en dat uw vader sinds november 2018 in de gevangenis zit omdat hij u geholpen heeft om het land te verlaten antwoordt u dat er u werd gezegd dat u uw problemen in het kort moest vertellen (CGVS, p. 18). Dit zijn echter geen afdoende verklaringen. Aangezien het hier om essentiële elementen gaat voor de inschatting van uw vrees bij terugkeer kan er redelijkerwijs verwacht worden dat u dit ter sprake zou gebracht hebben.”

Voor het overige van verzoekers verweer stelt de Raad vast dat verzoeker zich in wezen beperkt tot het herhalen van zijn verklaringen, het maken van persoonlijke vergoelijkingen en excuses en het minimaliseren en bekritisieren van de bevindingen van de commissaris-generaal, hetgeen de omstandige motivering van de bestreden beslissing niet in een ander daglicht stelt. Gelet hierop treedt verzoeker de bestreden beslissing bij in de volgende correcte en pertinente motieven, die steun vinden in het administratief dossier:

“Verder bent u er ook niet in geslaagd aannemelijk te maken dat uw broer Y.(...) weldegelijk verslaafd was aan alcohol en bijgevolg ook niet dat hij onder invloed van alcohol de jongen van de Marjeteen-clan heeft gedood. U gevraagd wanneer u hebt ontdekt dat uw broer verslaafd was aan alcohol verklaart u dat dit in 2014 was en dat u uw moeder hiervan op de hoogte hebt gebracht. U gevraagd naar de reactie van uw moeder antwoordt u dat zij geschrokken was en dat ze tegen uw broer gezegd heeft dat hij een jonge man is en dat hij zijn gedrag moest veranderen. U gevraagd of uw ouders bepaalde regels hebben opgelegd aan uw broer antwoordt u dat u de vraag niet begrijpt. Gesteld dat uw broer slechts 11 jaar oud was op het moment waarop u ontdekte dat hij verslaafd was aan alcohol en gevraagd of uw ouders regels hadden opgelegd aan hem antwoordt u dat uw ouders hadden gezegd tegen uw broer dat hij niet meer welkom was thuis als hij opnieuw alcohol zou drinken. U gevraagd hoe uw ouders gingen controleren dat uw broer geen alcohol meer dronk antwoordt u dat ze het niet konden controleren omdat hij niet meer thuis sliep (CGVS, 12 – 13). U

voegt daar verder ook aan toe dat uw broer in het geheim thuis kwam slapen, dat uw moeder het beu was en dat ze geen actie meer heeft ondernomen zodra duidelijk werd dat hij zijn verslaving niet zou aanpakken (CGVS, p. 13 – 14). Bij deze verklaringen kunnen vraagtekens geplaatst worden. Het lijkt onwaarschijnlijk dat uw ouders zo onverschillig stonden tegenover de alcoholverslaving van hun zoon die op dat moment slechts 11 jaar oud was. Bovendien kunnen er ook vraagtekens geplaatst worden bij uw gedrag op het moment dat u een vermoeden had dat uw broer terug alcohol dronk. U stelt namelijk dat u uw moeder niet op de hoogte hebt gebracht van uw vermoedens. U gevraagd naar de reden antwoordt u dat u enkel iets aan uw moeder kan vertellen als u er zeker van bent (CGVS, p. 13). Deze verklaring overtuigt echter niet. Het lijkt onwaarschijnlijk dat u uw bezorgdheden omtrent uw broer niet zou kunnen delen met uw moeder louter omdat het slechts over een vermoeden zou gaan. Aangezien het hier om het welbevinden van haar zoon gaat kan er redelijkerwijs verwacht worden dat uw moeder het geapprecieerd zou hebben mocht u deze informatie met haar gedeeld hebben. Bovendien blijkt uit uw verklaringen ook dat u weldegelijk gegronde redenen had om te vermoeden dat hij alcohol dronk. U verklaart namelijk dat u het kon ruiken en dat u het merkte aan de manier waarop hij sprak (CGVS, p. 12).

Daarnaast overtuigen uw verklaringen betreffende de wijze waarop er werd getracht om tot een vergelijk te komen met de familie van de door uw broer vermoorde jongen van de Majerteen-clan niet. U verklaarde namelijk dat de politie samen met de vader en drie ooms van het slachtoffer bij jullie thuis zijn gekomen en dat uw vader in de marge van dit bezoek van de vader van het slachtoffer te horen kreeg dat jullie 20 dagen de tijd hadden om uw broer Y.(...) te vinden en aan hem over te leveren.

Indien jullie dat niet zouden doen zouden ze u meenemen (CGVS, p 10 en 14). U gevraagd om welke reden ze u wilden meenemen antwoordt u dat ze op wraak zinden. U gevraagd of uw ouders van plan waren om stappen te ondernemen om te vermijden dat de familie van de jongen wraak zou nemen, antwoordt u ontkennend. U verklaart dat jullie van een lage clan waren en dat jullie niets konden doen. U gevraagd of uw vader iemand op de hoogte heeft gebracht van de problemen die jullie hadden antwoordt u ontkennend. U gevraagd of uw vader is langs geweest bij de clanouderen of advies heeft ingewonnen bij hen antwoordt opnieuw ontkennend. U verklaart dat er niet veel mensen van uw clan in Bosaso wonen (CGVS, p. 15). Deze verklaringen overtuigen echter niet.

Uit de informatie waarover het CGVS beschikt blijkt namelijk dat volgens schattingen meer dan 80% van alle burgerlijke zaken en strafzaken in Somalië worden beslecht via het traditionele xeer-systeem, dat door veel Somalische burgers wordt gezien als een effectief systeem dat bovendien snel is en in overeenstemming van de Sharia-wetgeving. Het xeer-systeem is een bemiddelings – en rechtssysteem op basis van het Somalisch gewoonterecht. Een mondelinge wet die van generatie op generatie wordt doorgegeven en bestaat uit een strafrechtelijk gedeelte (moord, agressie, diefstal) en een burgerrechtelijk gedeelte (familie, privébezit, grondgebied en gastvrijheid). In dit systeem fungeren clanoudsten als bemiddelaar. Ze spelen een centrale rol bij het oplossen van lokale geschillen en intra-clan geschillen. In de praktijk luisteren zij naar de beide partijen in het geschil en stellen ze een oplossing voor die vaak gebaseerd is op compensatie en die beide partijen voorafgaand aan het proces beloven te accepteren. Uit de informatie blijkt verder dat de mannelijke familieleden van de moordenaar het doelwit van de familie van het slachtoffer worden indien er tussen beide partijen geen consensus kan worden gevonden over de te betalen schadevergoeding of wanneer deze schadevergoeding niet tijdig wordt betaald. Tevens blijkt uit de informatie waarover het CGVS beschikt dat sinds 2014 het xeer-systeem als een aanvullende benadering werd opgenomen in de rechtspraak. In verschillende stedelijke gebieden, waaronder ook in Bosaso, werden “Alternatieve geschillenbeslechtingencentra” opgericht die opereren onder het beheer van het ministerie van justitie. In het licht van deze informatie moet er dan ook vastgesteld worden dat het zeer opmerkelijk is dat uw vader geen advies heeft gevraagd aan de clanoudsten. Dat uw clan niet talrijk of machtig is in Bosaso kan dit niet zomaar verschoenen. Het gegeven dat er hoegenaamd geen stappen gezet werden om te onderhandelen over een compensatie nadat de vader van het slachtoffer jullie voor een ultimatum zette, doet afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen.

Daarnaast moet er ook vastgesteld worden dat uw kennis over het Somalisch rechtssysteem en de wijze waarop geschillen/clanconflicten worden opgelost uiterst summier is. U gevraagd of er spanningen of conflicten zijn tussen bepaalde clans in uw wijk of in de stad antwoordt u dat de wijken verdeeld zijn op basis van clans en de clans van de verschillende wijken met elkaar vechten. U gevraagd hoe clanconflicten worden opgelost in Somalië moet u het antwoord schuldig blijven. U stelt dat u de gevechten niet zelf heeft gezien. U gevraagd of u nog andere families kent die ook problemen hebben ondervonden met leden van een andere clan, antwoordt u ontkennend (CGVS, p. 11). U gevraagd of er iemand tracht te bemiddelen in de gevechten die er plaatsvinden in de wijken van uw stad antwoordt u eveneens ontkennend. U stelt dat er niet bemiddeld wordt omdat er niet geweten is wie wie heeft gedood (CGVS, p. 16). U geconfronteerd met uw summiere verklaringen aangaande dit thema vraagt u zicht luidop af hoe u zou kunnen weten hoe clanconflicten worden opgelost en wat u te maken heeft met clanconflicten en clanouderen. U was slechts een jonge man die voetbal speelde (CGVS, p. 18). Dit is echter geen afdoende verklaring. Aangezien u verklaart sinds uw geboorte tot uw vertrek in november 2018 in Bosaso te hebben gewoond en het clansysteem van cruciaal

belang is in de Somalische context kan er redelijkerwijs van u verwacht worden dat u hiervan op de hoogte bent. Het clansysteem domineert de samenleving, de economie en de politiek. Daarnaast is het clansysteem niet enkel een middel om u te identificeren maar ook een manier van leven die doorsijpelt op alle levensdomeinen en bepaalt het uw positie in de samenleving.

Bijkomend is ook de manier waarop de andere familieleden van de jongen met de situatie omgingen vreemd. U verklaart namelijk dat de neven van het slachtoffer u vijf dagen nadat de vader van het slachtoffer uw familie 20 dagen de tijd gaf om uw broer in te leveren, in elkaar hebben geslagen en met een mes hebben gestoken (CGVS, p. 10). U gevraagd om welke reden ze de gemaakte afspraak niet hebben gerespecteerd, antwoordt u dat de jongens uw leeftijd waren en dat de jongens in de verschillende wijken met elkaar vochten. Hierbij vielen er soms doden. Toen ze te horen hadden gekregen dat uw broer hun "broer" gedood gehad viseerden ze u (CGVS, p. 16). Dit is echter geen afdoende verklaring. Aangezien de familie van de jongen uw familie 20 dagen de tijd had gegeven om uw broer in te leveren en de afgesproken termijn van 20 dagen nog niet was verstreken, lijkt het onwaarschijnlijk dat de neven u zouden hebben aangevallen hebben met als doel u te doden, zoals u beweert (CGVS, p. 10). Dat zij het opgelegde ultimatum zomaar zouden schenden, is weinig aannemelijk.

Bovendien kan er ook redelijkerwijs verwacht worden dat indien uw ouders er onmiddellijk van overtuigd waren dat ze uw broer niet zouden vinden, zoals u beweert, dat ze u meteen het land zouden uitsluren en niet het lot van hun zoon zouden hebben afgewacht (CGVS, p. 10). Nergens blijkt uit uw verklaringen dat u of uw familie bijzondere maatregelen hebben getroffen of plannen maakten om te vermijden dat u door de familie van het slachtoffer zou worden meegenomen of gedood na afloop van de 20 dagen. U blijft, op die ene keer na waarbij u het huis verliet en aangevallen werd, gewoon thuis tot wanneer de termijn van 20 dagen is verstreken. Het is bovendien pas wanneer er een aanval op uw huis wordt uitgevoerd dat u het land ontvlucht (CGVS, p. 10). Het gegeven dat u niet eerder uw leven in veiligheid trachtte te brengen, tast de geloofwaardigheid van uw relaas aan.

Voorts bent u er ook niet in geslaagd om aannemelijk te maken dat uw huis weldegelijk werd aangevallen nadat de termijn van 20 dagen was verstreken. U gevraagd door wie jullie huis beschoten werd, antwoordt u dat u dit niet weet. U gevraagd of het andere personen kunnen geweest zijn dan de familie van de jongen antwoordt u dat dit niet mogelijk is aangezien jullie met niemand anders problemen hadden. U gevraagd of u met zekerheid kan zeggen dat het om de familieleden van de jongen ging antwoordt u dat u vermoedt van wel omdat de termijn van 20 dagen verstreken was. U gevraagd om welke reden ze uw huis zouden hebben aangevallen als er reeds was afgesproken dat ze u zouden meenemen, moet u het u het antwoord schuldig blijven. U stelt dat ze jullie in het oog hielden en dat ze wisten dat uw broer niet gevonden was. U gevraagd of jullie, na de aanval, nog benaderd zijn geweest door de familie van de jongen antwoordt u eveneens ontkennend (CGVS, 16). Deze verklaringen overtuigen echter niet. Er kan echter vastgesteld worden dat ze gebaseerd zijn op speculatieve aannames van uw kant aangezien er geen aanwijzingen zijn dat het weldegelijk de familie van de jongen zou geweest zijn die de aanval heeft uitgevoerd. Er kan redelijkerwijs verwacht worden dat de vader en de drie ooms van de jongen opnieuw bij jullie zouden langskomen zijn zoals afgesproken.

Terzijde moet ook nog vastgesteld worden dat, indien de aanval weldegelijk werd uitgevoerd door de familie van het slachtoffer, zoals u beweert, dat er reeds een zekere vorm van wraak werd genomen. Uw driejarige broer, A.(...), werd namelijk gedood bij de aanval op uw huis, hoewel u beweert dat hij niet specifiek gevisieerd werd. U verklaarde ook eerder in het persoonlijk onderhoud dat u gevisieerd werd omdat u de oudste was van het gezin en dat de familie wraak wilde nemen op iemand die dezelfde leeftijd had als hun zoon (CGVS, p. 10, 16-17). In dit verband moet er op gewezen worden dat uw broers en zussen op dit moment nog steeds in Bosaso wonen, bij uw grootmoeder, en dat zij geen problemen meer hebben gekend na uw vertrek (CGVS, p. 8). Op het moment van uw vertrek waren deze broers 12 en 10 jaar oud, waardoor er verondersteld kan worden dat zij momenteel de leeftijd hebben bereikt waarop ze in het vizier van de vijandige clan zijn gekomen. Daarnaast moet worden opgemerkt dat, indien uw moeder weldegelijk uit vrees voor vervolging Somalië zou hebben verlaten, er redelijkerwijs verwacht kan worden dat ze haar volledige gezin in veiligheid zou willen brengen. U verklaart namelijk dat ze had besloten om de kinderen niet mee te nemen omdat ze jong waren. Ze wilde namelijk naar Saudi-Arabië gaan om te gaan werken en ze had daar geen huis om in te wonen met de kinderen (CGVS, p. 17). Uw vader zou daarnaast levenslang zijn opgesloten omdat hij verantwoordelijk wordt geacht voor uw verdwijning van u en van uw broer Y.(...) (CGVS, p. 17). U vermeldde zijn opsluiting evenwel niet bij de DVZ (CGVS, p. 18), hoewel het een niet onbelangrijk gegeven is. Voorts legt u geen enkel begin van bewijs voor ter ondersteuning van deze verklaring. Al deze elementen ondermijnen finaal de geloofwaardigheid van uw asielaanvraag en vrees.

Tot slot kan er aangaande de door u aangehaalde discriminatie geen vrees bij terugkeer worden vastgesteld. U verklaart namelijk dat uw volledige gezin gediscrimineerd werd door de inwoners van jullie wijk nadat uw broer Y.(...) de moord had gepleegd. Meer bepaald werden jullie aangesproken als de "familie van de moordenaar", wat op zich onvoldoende is om te stellen dat u gediscrimineerd werd (CGVS, p. 11). U

verklaarde overigens ook dat uw broers en zussen geen discriminatie meer ondervonden hebben sinds ze ingetrokken zijn bij uw grootmoeder die in uw een andere wijk in Bosaso woont (CGVS, p. 18)."

Waar verzoeker nog wijst op de samenwerkingsplicht vervat in artikel 48/6, § 1, van de Vreemdelingenwet benadrukt de Raad dat de bewijslast in beginsel bij de verzoeker zelf rust. De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de verzoeker op te vullen. Verzoeker gaat er duidelijk aan voorbij dat de samenwerkingsplicht in dit artikel geen synoniem van "*gedeelde bewijslast*" is, maar hoogstens een nuancering inhoudt van de bewijslast die in beginsel op de schouders van de verzoeker rust. De samenwerkingsplicht vervat in de tweede zin van artikel 48/6, § 1, van de Vreemdelingenwet volgt immers nadat de bewijslast, zoals omschreven in de eerste zin van voornoemd artikel, in de eerste plaats bij de verzoeker om internationale bescherming is gelegd. Een schending van artikel 48/6, § 5, van de Vreemdelingenwet wordt evenmin vastgesteld. Verzoeker maakt immers op generlei wijze aannemelijk dat zijn verzoek om internationale bescherming niet op een individuele, objectieve en onpartijdige wijze werd beoordeeld, rekening houdende met alle elementen van de zaak, of dat de commissaris-generaal geen rekening zou hebben gehouden met enig relevant feit of gegeven dat voorgaande vaststellingen in een ander daglicht zou kunnen stellen.

Waar verzoeker stelt dat hem het voordeel van de twijfel dient toegekend te worden, benadrukt de Raad dat verzoeker de motieven in de bestreden beslissing aan de hand van concrete en inhoudelijke argumenten dient te weerleggen. Een theoretische uiteenzetting over het voordeel van de twijfel, die niet is toegespitst op de elementen *in casu*, volstaat hiertoe niet. De omkering van de bewijslast die verzoeker vraagt kan niet worden toegekend (artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet).

Waar verzoeker meermaals lijkt aan te geven dat zijn herkomst uit Bosaso in twijfel zou zijn getrokken in de bestreden beslissing, mist het verzoekschrift feitelijke grondslag.

Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

3.4. In zoverre verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op zijn asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen. Hij toont niet aan dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op basis van artikel 48/4, § 2, a), en b), van de Vreemdelingenwet.

Wat de subsidiaire beschermingsstatus betreft in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet, verwijst de Raad integraal naar de vaststellingen van de bestreden beslissing:

"Uit uw verklaringen blijkt dat u afkomstig bent uit Puntland. In casu dient dus de veiligheidssituatie in Puntland beoordeeld te worden. Uit een grondige analyse van de actuele veiligheidssituatie in Somaliland en Puntland (zie "EASO COI Report. Security Situation" van 20 september 2021 beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/easo_coi_report_somalia_security_situation_20210920.pdf; "EASO COI Report. Actors" van 2 juli 2021 beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/easo_coi_report_somalia_actors_20210702.pdf en ook op <https://www.cgvs.be/nl> blijkt dat verschillende bronnen stellen dat de zelfverklaarde republiek Somaliland en de semiautonome federale lidstaat Puntland een relatieve vrede en stabiliteit kennen. Zowel Somaliland als Puntland hebben niet de volledige controle over hun territorium. In de betwiste gebieden, met de name de regio's Sool, Sanaag en Cayn, komt het hierdoor soms tot een grensconflict tussen de Somalilandse veiligheidsdiensten en deze van Puntland. Niettegenstaande dit langdurig conflict tussen Puntland en Somaliland over de militaire en politieke controle over deze gebieden, behoren Sool en Sanaag tot de categorie van regio's met een laag aantal incidenten en slachtoffers. Het merendeel van de incidenten betreft gewelddadige incidenten tussen Somalilandse en Puntlandse troepen, verschillende clanmilities en confrontaties tussen milities en veiligheidsdiensten.

De veiligheidssituatie in Somaliland is voorts relatief stabiel, op het grensgebied met Puntland na. Het geregistreerde geweld bestaat voornamelijk uit incidenten tussen de Somalische veiligheidsdiensten en clanmilities enerzijds en tussen clanmilities onderling anderzijds. Zowel de regio Awdal als de regio's Wogooyi Galbeed en Togdheer behoren tot de regio's in Somalië met het laagste aantal incidenten in de verslagperiode, en het laagste aantal slachtoffers.

Niettegenstaande Puntland de meest stabiele en ontwikkelde staat van Somalië genoemd wordt, wordt Puntland nog steeds getekend door uitdagingen op het vlak van de veiligheid, zoals clashes met Somaliland (over de betwiste gebieden Sool, Sanaag en Cayn) en Galmudug, de aanwezigheid van en veiligheidsincidenten door alShabaab, de aanwezigheid van ISS en clanrivaliteit.

Niettegenstaande de Puntlandse veiligheidstroepen het grootste gedeelte van de regio Bari beweren te controleren, zou al-Shabaab ook een gedeelte controleren of opeisen. Gewapende confrontaties, beschietingen/artillerie/ raketaanvallen en het gebruik van op afstand bestuurbare explosieven werden toegeschreven aan al-Shabaab. ISS is eveneens aanwezig in de regio, wat heeft geleid tot gewapende confrontaties, moordaanslagen en explosies. De militaire troepen van Puntland werden voornamelijk betrokken in gevechten, onder andere met al-Shabaab en ISS.

Voorts vinden er verschillende clanconflicten plaats in de regio, meestal over grondstoffen en land. Er vindt dan ook willekeurig geweld plaats in de regio Bari, maar niet op een hoog niveau. De regio Nugal behoort tot één van de regio's van het land met het laagst aantal veiligheidsincidenten in de verslagperiode. De Puntlandse overheid heeft de volledige controle over de regio, maar al-Shabaab is er wel aanwezig wat soms leidt tot veiligheidsincidenten, zoals het neerschieten van een burger en een zelfmoordaanslag op de gouverneur van Nugal, waarbij er twee doden vielen. Voorts werd de regio Nugal getroffen door clan confrontaties en clashes tussen verschillende tribale milities of tribale milities en veiligheidstroepen, vaak gelieerd aan grondconflicten, maar van grote clanconflicten is er in de regio echter geen sprake.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat het leven of de persoon van burgers in Somaliland, Puntland en de betwiste gebieden actueel niet ernstig bedreigd wordt als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers uit Puntland aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan invoeren die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in Puntland in uw hoofde dermate verhogen dat er moet aangenomen dat u bij een terugkeer naar uw regio van herkomst een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon. U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld in Puntland. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die er op wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die tot gevolg hebben dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld."

Verzoeker voert geen andere redenen aan waarom hij niet zou kunnen terugkeren naar Somalië.

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Somalië een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a), b) of c), van de Vreemdelingenwet.

3.5. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken en dat de Raad over de grond van het beroep heeft kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op veertien juni tweeduizend vierentwintig door:

S. VAN CAMP, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP